

Torsdag, den 22. maj 2008

5. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at genoptage lovgivningsarbejdet med henblik på at vedtage en retsakt til gennemførelse af konventionens artikel 9 i Den Europæiske Union, idet denne sidste tilbageværende søjle ikke er blevet fuldstændig gennemført i fællesskabsretten; glæder sig over Kommissionens plan om at organisere en konference om adgang til klage og domstolsprøvelse i 2008 med henblik på at sætte yderligere skub i lovgivningsarbejdet inden for Fællesskabet;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge synergien og forbindelserne mellem andre relevante internationale organisationer og konventioner, navnlig Cartagenaprotokollen om biosikkerhed; mener dog, at Århuskonventionen er det passende forum for drøftelser om horisontale principper for offentlig adgang til oplysninger, deltagelse samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet;
7. opfordrer Kommissionen til at vise medlemsstaternes offentlige myndigheder et godt eksempel ved at gennemføre Århuskonventionen på konsekvent vis;
8. opfordrer indtrængende de lande, som endnu ikke har ratificeret Århuskonventionen og protokollen om registre over udledning og overførsel af forureningsstoffer, til at gøre det, og til at opfordre andre lande uden for De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa til at blive part i konventionen;
9. mener, at de medlemmer af Europa-Parlamentet, som er medlem af EF-delegationen, har et væsentligt bidrag at yde, og forventer derfor, at de vil få adgang til EU's koordinationsmøder i Riga uden taleret;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle kontraherende parter uden for EU.

Pariserklæringen om bistandseffektivitet

P6_TA(2008)0237

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2008 om opfølgning af Pariserklæringen fra 2005 om bistandseffektivitet (2008/2048(INI))

(2009/C 279 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 177,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om EU-adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik (KOM(2007)0072),
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om EU's handelsstøtte ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2006 ⁽²⁾ om mere, bedre og hurtigere EU-udviklingsbistand: 2006-bistandseffektivitetspakken,
- under henvisning til meddelelse fra Kommissionen om mere, bedre og hurtigere EU-udviklingsbistand (KOM(2006)0087),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om mere effektiv EU-udviklingsbistand: en fælles ramme for udarbejdelsen af landestrategipapirer og fælles flerårig programmering (KOM(2006)0088),

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 291.

⁽²⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 373.

Torsdag, den 22. maj 2008

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om udviklingsfinansiering og bistandseffektivitet — udfordringer i forbindelse med optrapning af EU-bistanden 2006-2010 (KOM(2006)0085),
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om hurtigere opfyldelse af millenniumudviklingsmålene — Udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens nyttevirkning (KOM(2005)0133),
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om sammenhæng i udviklingspolitikken — hurtigere opfyldelse af millenniumudviklingsmålene (KOM(2005)0134),
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om »gennemførelse af Monterrey-konsensusen i praksis: Den Europæiske Unions bidrag« (KOM(2004)0150),
 - der henviser til fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om Den Europæiske Unions udviklingspolitik: Den europæiske konsensus (den europæiske konsensus om udvikling), der blev undertegnet den 20. december 2005 ⁽¹⁾),
 - der henviser til Romerklæringen om harmonisering, vedtaget den 25. februar 2003 efter afholdelsen af forummet på højt plan om harmonisering i Rom, og Pariserklæringen om bistandseffektivitet (Pariserklæringen), vedtaget den 2. marts 2005, efter afholdelsen af forummet på højt plan om harmonisering og tilpasning for bistandseffektivitet i Paris (Paris-forummet på højt plan),
 - der henviser til resolution A/RES/55/2 fra FN's Generalforsamling om millenniumerklæringen,
 - der henviser til Monterreykonsensusen, som blev vedtaget på FN's internationale konference om udviklingsfinansiering den 21.-22. marts 2002,
 - der henviser til de vigtigste resultater og anbefalinger fra Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) i forbindelse med ekspertevalueringen af De Europæiske Fællesskaber i 2007,
 - der henviser til de vigtigste resultater af den undersøgelse fra 2007 »How Effective is EU Aid on the ground?«, som var bestilt af Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg,
 - der henviser til FN's rapport fra 2007 om millenniumudviklingsmålene,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A6-0171/2008),
- A. der henviser til, at den nuværende fokus på bistandseffektivisering har ført til den konklusion, at udviklingsbistanden giver for få resultater på grund af manglende koordinering mellem donorerne, og fordi der findes for mange projekter og programmer med forskellige procedurer,
- B. der henviser til, at denne situation med utilstrækkelige resultater fører til en beskedent grad af ejerskab, mindre effektive programmer, og til, at udviklingslandene overbebyrdes med donorkrav, en opsplitning mellem såkaldte »donor-darlings« og »donor-orphans« (lande, der hhv. favoriseres og forsømmes af donorerne) og tilsidesættelse af vigtige sektorer såsom sundhed, uddannelse og programmer, der fokuserer på ligestillings spørgsmål,

(¹) EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

Torsdag, den 22. maj 2008

- C. der henviser til, at EU står for mere end halvdelen af den offentlige udviklingsbistand i verden, at EU har kapacitet til at blive den mest effektive donor og derfor bør påtage sig en ledende rolle på den internationale scene for at fremme de reformer, der er nødvendige for at gøre bistanden mere effektiv,
- D. der henviser til, at det overordnede mål for EU's udviklingspolitik er at udrydde fattigdommen inden for rammerne af den nye bistandsarkitektur, der har til formål at nå millenniumudviklingsmålene,
- E. der henviser til, at økonomisk udvikling, social udvikling og miljøbeskyttelse er indbyrdes afhængige elementer, der går hånd i hånd med den bæredygtige udvikling, som vores bestræbelser på at forbedre livskvaliteten for alle indgår i, som det fremgår af punkt 36 i Beijingerklæringen, som vedtoges den 15. september 1995 på den 4. verdenskvindekonference i Beijing,
- F. der henviser til, at miljøbeskyttelse er en af EU's prioriteter, og at Kommissionen derfor skal tage hensyn til dette mål i alle de politikker, den gennemfører i relation til udviklingslandene,
- G. der henviser til, at Kommissionen ønsker at være fortaler for dagsordenen for bistandseffektivisering og i den forbindelse har to nært sammenhængende mål: i) at gennemføre Pariserklæringen og forbedre kvaliteten af sine egne bistandsprogrammer og ii) at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre Pariserklæringen og forbedre deres egen bistandseffektivitet,
- H. der henviser til, at det af de seneste oplysninger fra OECD fremgår, at EU-bistanden faldt betydeligt i 2007,
- I. der henviser til, at EU's forpligtelse til at yde mere og bedre bistand bør omfatte en forøgelse af den offentlige udviklingsbistand til at udgøre 0,56 % af bruttonationalindkomsten (BNI) inden 2010, udvikling af nye og mere forudsigelige bistandsmekanismer, der er præget af færre udsving, og samtidig fremme af bedre koordinering og komplementaritet ved at arbejde hen imod fælles, flerårige programmer baseret på partnerlandenes planer og systemer, gennemførelse af yderligere afkobling af støtten og reformering af den tekniske bistand med henblik på at imødekomme de nationale prioriteringer; der henviser til, at procentdelen af EU's BNI, der blev afsat til officiel udviklingsbistand mellem 2006 og 2007, for første gang siden 2000 faldt fra 0,41 % til 0,38 %, og at EU derfor bør intensivere bestræbelserne på at nå det fastsatte mål i forbindelse med millenniumudviklingsmålene om at afsætte 0,7 % af EU's BNI til offentlig udviklingsbistand i 2015,
- J. der henviser til, at det i artikel 180 i EF-traktaten, som styrkes med artikel 188 D, der er tilføjet med Lissabontraktaten, kræves, at Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker hinanden gensidigt, ligesom det kræves, at medlemsstaterne og Unionen tilstræber en bedre donorkoordinering og en bedre arbejdsfordeling, hvilket vil bidrage til større bistandseffektivitet,
- K. der henviser til, at der er risiko for, at de ambitiøse mål for den europæiske konsensus for udvikling, herunder også på andre politiske områder såsom indvandring og samhandel, kan svække fokuseringen på udviklingen og undergrave den konsensus, der er opnået om den internationale bistandsdagsorden for fattigdomsreduktion som følge af manglende sammenhæng mellem de forskellige EU-politikker, og henviser i denne forbindelse til punkt 35 i den europæiske konsensus om udvikling, hvoraf det fremgår, at det er vigtigt, at politikker inden for andre områder end udviklingssamarbejde bidrager til udviklingslandenes bestræbelser på at nå millenniumudviklingsmålene,
- L. der henviser til, at hjerneflugten har ført til en kritisk mangel på sundhedsmedarbejdere og andet centralt faglært personale i udviklingslandene, hvilket igen ofte forhindrer, at bistanden giver effektive resultater i marken,
- M. der henviser til, at bistandssystemet bliver stadig mere komplekst og er kendetegnet ved stadig flere bistandskanaler, fragmentering af bistandsstrømmene, en stadig højere grad af øremærkning af bistanden, at de nye vækstøkonomier bliver stadig stærkere aktører i samarbejdet med udviklingslandene, hvilket fører til en fragmentering af bistanden og til overlappning inden for donoraktiviteterne på globalt, nationalt eller sektorplan,

Torsdag, den 22. maj 2008

- N. der henviser til, at en af de institutionelle udfordringer i de kommende år vil bestå i at integrere EU's 12 nye medlemmer bedst muligt i deres rolle som nye donorer, eftersom nogle af disse donorer finder det vanskeligt at overholde de gængse retningslinjer for udviklingssamarbejde i bistandssystemet, som anbefales af OECD's Komité for Udviklingsbistand,
- O. der henviser til, at denne situation kan udgøre en hindring for bistandseffektiviteten,
- P. der henviser til, at det nuværende system for bistandstildeling ofte kommer til kort, idet der er mange fattige lande og kritiske områder, såsom sundhed, uddannelse, social samhørighed og ligestilling mellem mænd og kvinder, der kun modtager en begrænset bistand,
- Q. der henviser til, at EU lægger vægt på at løse problemet med »forladte« eller forsømte lande og sektorer i forbindelse med ovennævnte adfærdskodeks om arbejdsfordeling i udviklingspolitikken, og er begyndt at behandle bistandstildelinger i vanskelige situationer,
- R. der henviser til, at Parlamentet gennem kontrolmekanismen i instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), som blev indført med forordning (EF) nr. 1905/2006 ⁽¹⁾ (DCI-forordningen), ligesom enkelte medlemsstater har udtrykt bekymring over, at den primære målsætning om fattigdomsbekæmpelse ikke altid afspejles i den konkrete levering af bistanden,
- S. der henviser til, at det i et stort antal undersøgelser er blevet påvist, at en effektiv regnskabsaflæggelse for anvendelsen af bistanden, der også inddrager borgerne, er en af de vigtigste indikatorer for bistands-effektivitet, men at bistanden fortsat er præget af manglende gennemsigtighed og åbenhed; der henviser til, at denne manglende åbenhed gør det vanskeligere for regeringerne, de lokale myndigheder og civilsamfundet i modtagerlandene at få adgang til oplysninger og i denne henseende udgør en stor hindring for en bedre tilegnelse af bistanden,
- T. der henviser til, at bistanden ofte ydes ud fra donorerens egne prioriteringer og tidsplaner, og at der ikke gøres nok for at respektere og tilpasse sig de nationale planlægnings- og udviklingsprioriteringer eller tidsplanen for de nationale budgetter, hvilket gør det meget vanskeligt for modtagerne at udarbejde effektive budgetter eller planlægge, og dette gør det ligeledes vanskeligt for parlamenter, civilsamfundet og andre aktører at overvåge bistandsstrømmene og bistandens effektivitet,
- U. der henviser til, at anvendelsen af landesystemer er afgørende for bistandseffektiviteten og anses for at være et vigtigt middel til at styrke partnerlandenes ejerskab til udformningen og gennemførelsen af politikken; der derfor henviser til, at landesystemerne forventes at styrke partnerlandenes nationale udviklingsstrategier og rammer for gennemførelse,
- V. der henviser til, at en nylig OECD-undersøgelse af kontrollen med Pariserklæringen har vist, at manglen på efterspørgselsstyret teknisk bistand er et centralt problem for udviklingslandenes regeringer som følge af det forhold, at en stor del af den tekniske bistand fortsat er bundet og prissat for højt, og at den ofte er ineffektiv, når det drejer sig om at opbygge lokal kapacitet, jf. artikel 31 i DCI-forordningen,
- W. der henviser til, at de nationale parlamenter spiller en vigtig rolle med hensyn til at skabe øget bevidsthed og presse på for en reform af bistandens organisering, gennem debat og godkendelse af udviklingsrammer og budgetter, tildeling af finansiering til fattigdomsrelaterede sektorer, fremme af arbejdsdelingen samt at gøre regeringerne ansvarlige for at levere resultater i henhold til Pariserklæringen,
- X. der henviser til, at de lokale myndigheder er helt afgørende aktører i udviklingspolitikkerne, da deres ekspertise og kendskab til de lokale behov sætter dem i stand til at formidle befolkningernes forventninger i hverdagen og slå bro over den kløft, der er mellem dem og staten,
- Y. der henviser til, at civilsamfundet spiller en vigtig rolle både som partner i den politiske dialog om bistandens effektivitet og fastsættelse af prioriterede områder for bistanden og som kontrolinstans, der fører tilsyn med regeringens udgifter,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

Torsdag, den 22. maj 2008

- Z. der henviser til, at det i instrumentet for udviklingssamarbejde er fastsat, at højst 15 % af den tematiske budgetpost til fordel for ikke-statslige aktører og lokale myndigheder vil blive afsat til sidstnævnte, og at denne positive udvikling, der vil bidrage til at gøre bistanden mere effektiv, i medlemsstaterne bør ledsages af en større anvendelse af decentraliseret samarbejde,
- AA. der henviser til, at EU bør sikre, at den dagsorden for bistandseffektivitet, der bliver resultatet af forummet på højt niveau om bistandseffektivitet i Accra i september 2008, bliver fokuseret på bekæmpelse og på længere sigt udryddelse af fattigdommen,
- AB. der henviser til, at såvel en forbedring af bistandens kvalitet som en forøgelse af dens kvantitet er afgørende for realiseringen af millenniumudviklingsmålene, og at bistandseffektivitet ikke må benyttes som et påskud til ikke at overholde de tilsagn, som medlemsstaterne i 2002 afgav som led i den ovennævnte Monterreykonsensus,
- AC. der henviser til, at det i den europæiske konsensus om udvikling erkendes, at ligestilling mellem mænd og kvinder er et mål i sig selv, og EU forpligtes heri til at styrke sin fremgangsmåde i forbindelse med ligestilling i alt EU's udviklingssamarbejde, og som henviser til, at EU-donorer i Europa-Kommissionens meddelelse om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (KOM(2007)0100) forpligtes til at sikre en effektiv gennemførelse af strategier og praksis, der reelt medfører positive resultater for kvinder,
- AD. der henviser til, at det er muligt at skabe fred på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan, og at dette hænger uløseligt sammen med fremme af kvinders deltagelse, idet de er en vigtig drivkraft ikke blot i familielivet og børnenes uddannelse, men også i offentlige initiativer, bilæggelse af konflikter og fremme af en varig fred på alle niveauer, som det fremgår af punkt 18 i den ovennævnte Beijingerklæring,
1. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i fællesskab at yde den størst mulige indsats for, at EU taler med én stemme, til at koordinere leveringen af bistand med partnerlandenes prioriteringer og til at gøre deres foranstaltninger mere harmoniserede, gennemsigtige, forudsigelige og kollektivt effektive;
 2. understreger, at Kommissionen nødvendigvis skal opretholde udviklingsdagsordenens integritet og fastholde en klar fokusering på det endelige mål, som er udryddelse af fattigdom, og fremhæve betydningen af en effektiv gennemførelse af de prioriterede politikker, herunder en klar fokusering på resultater;
 3. understreger, at stigningerne i priserne på råstoffer har spillet en afgørende rolle i udløsningen af den nuværende verdensomspændende fødevarekrise, en krise, der risikerer at tilintetgøre alle de bestræbelser, der allerede er udfoldet for at forbedre bistandens effektivitet, og opfordrer Kommissionen og alle medlemsstaterne til at støtte enhver foranstaltning, der kan bidrage til at stabilisere priserne på råstoffer for udviklingslandene;
 4. opfordrer Kommissionen til at bistå med at integrere nye medlemmer i de stadigt bedre koordinerede, internationale metoder vedrørende udviklingspolitik og levering af bistand ved hjælp af hensigtsmæssige mekanismer, til at samarbejde med de nye medlemsstater om, hvordan de vil nå EU's supplerende mål om bistandens effektivitet, der blev vedtaget af Parisforummet på højt plan, og til at undersøge, hvordan eventuelle fælles programmer kan gennemføres; minder i denne forbindelse om, at de nye medlemsstater har forpligtet sig til at nå et mål for den offentlige udviklingsbistand på 0,17 % af deres BNI frem til 2010 og på 0,33 % frem til 2015, idet deres bidrag vil styrke EU's rolle inden for udviklingssamarbejdet;
 5. anerkender den afgørende rolle, som demokratisk ejerskab og parlamentarisk kontrol spiller i udviklingslandene med hensyn til at sikre bistandens effektivitet, og anerkender behovet for, at EU yder ressourcer og støtte til kapacitetsudvikling til udviklingslandenes parlamenter for at sikre, at de har tilstrækkelig kapacitet til at føre kontrol og tilsyn med deres regeringers budgetter, og anerkender endelig betydningen af, at bedre indrapportering af resultater til Europa-Parlamentet, civilsamfundet og medlemsstaterne kan bidrage til at skabe tillid til fællesskabsprogrammerne og give mulighed for mere strategiske tilsynsmetoder; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foreslå en ny indikator for tilsyn med den parlamentariske kontrol;

Torsdag, den 22. maj 2008

6. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i fællesskab at fastsætte resultatindikatorer, som er fokuseret på indikatorerne for millenniumudviklingsmålene, navnlig for så vidt angår budgetstøtten, således at de nationale parlamenter, de lokale myndigheder og det lokale civilsamfund samt Europa-Parlamentet kan spore resultaterne af EU's bidrag;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at EU's politikker og bistandsstrukturen er i overensstemmelse med princippet i Pariserklæringen om en resultatstyret forvaltning, navnlig for at nå resultater inden for de millenniumudviklingsmål, der ifølge FN's rapport fra 2007 om disse mål har mindst sandsynlighed for vil blive nået, som f.eks. det femte millenniumudviklingsmål;
8. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en model for alle de finansielle instrumenter, fra hvilke den har bevilget midler til god regeringsførelse, uanset om der er tale om Den Europæiske Udviklingsfond, instrumentet for udviklingssamarbejde, EU-strategien for Afrika eller midler, der er afsat til de afrikanske regeringer til god regeringsførelse, for at kontrollere sammenhængen i politikkerne og en god forvaltning af disse midler;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingen og anvendelsen af nyskabende finansieringsmekanismer, hvis sigte er at yde et væsentligt bidrag til realiseringen af millenniumudviklingsmålene inden for de fastsatte frister; understreger, at disse supplerende ressourcer ikke kan træde i stedet for de forpligtelser, der allerede er indgået med hensyn til offentlig udviklingsbistand;
10. støtter Kommissionens valg, der går ud på i stigende grad at anvende budgetstøtte, men opfordrer samtidig Kommissionen til at undersøge udfordringerne i forbindelse med denne bistandsmulighed yderligere;
11. opfordrer medlemsstaterne og de nationale parlamenter til at støtte dagsordenen for arbejdsdeling, der specielt er fastsat i ovennævnte adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik, og til at udarbejde handlingsplaner for, hvordan de agter at gennemføre dem for at forbedre den europæiske bistandsindsats og samtidig sikre, at denne dagsorden styres af partnerlandene og ikke af donorlandene alene;
12. understreger, at arbejdsdelingen bør være landestyret, baseret på Pariserklæringens principper og være resultatfokuseret og bør føre til en tilstrækkelig finansiering af alle sektorer i de enkelte partnerlande;
13. støtter revisionen og udvidelsen af initiativet om et donortlas for at fremme en mere konsekvent grænseoverskridende dialog mellem de europæiske donorer;
14. minder om, at korruption medfører anvendelse af de midler, som er afsat til udvikling, til andre formål, hvad der udgør en væsentlig hindring for en større bistandseffektivitet; opfordrer Kommissionen til at forbedre opfølgningen af udviklingsbistanden og til at opfordre modtagerne af udviklingsbistanden til at ratificere og nøje anvende de internationale og regionale aftaler, der findes på dette område;
15. opfordrer Kommissionen til at sikre større ansvarlighed og åbenhed i landenes offentlige systemer til finanskontrol, så man kan sikre sig, at bistanden anvendes til de planlagte formål for at sikre både ejerskab og fattigdomsbekæmpelse;
16. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe konkrete foranstaltninger til at bekæmpe korruption, navnlig ved at støtte civilsamfundets initiativer, der har til formål at sikre åbenhed omkring anvendelsen af den bistand, som EU yder, og ved indtrængende at opfordre alle medlemsstaterne og partnerlandene til at ratificere FN's konvention mod korruption fra 2003;
17. støtter den rolle, som Kommissionen allerede spiller med hensyn til at harmonisere udviklingssamarbejdet mellem medlemsstaterne centralt og i marken og understreger den merværdi, som vil ligge i, at Kommissionen påtager sig en ledende rolle i den politiske dialog mellem EU og partnerlandene baseret på EU's fælles værdier såsom fremme af menneskerettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder;

Torsdag, den 22. maj 2008

18. opfordrer Kommissionen til at fortsætte forenklingen af procedurerne, herunder procedurerne for levering af bistand, til at decentralisere ansvaret yderligere og at stille tilstrækkelig kapacitet (i form af personale og kvalifikationer) til rådighed for delegationerne, så de efter behov kan føre tilsyn med eller påvirke udformningen af og procedurerne for godkendelse af de tematiske og regionale budgetposter for udførelsen af deres opgaver; understreger betydningen af, at den fremtidige Tjeneste for EU's Optræden Udadtil får tilstrækkelig udviklingsorienteret kapacitet;
19. opfordrer Kommissionen til at fremme regelmæssig kontakt og samarbejde mellem sine delegationer på den ene side og civilsamfundet og de lokale myndigheder på den anden side for bedre at tage hensyn til partnerlandenes behov og prioriteringer og således fremme en bedre tilegnelse af bistanden, hvilket er den vigtigste målsætning i Pariserklæringen;
20. understreger behovet for at forbedre retningslinjerne og fremgangsmåderne for overvågningen af Pariserklæringen for at forbedre den kollektive forståelse af den dagsorden, der er blevet udarbejdet af Parisforummet på højt plan, og for at sikre en konsekvent indsamling af oplysninger om indikatorer i de største modtagere af bistand; understreger, at det er nødvendigt at sikre, at donorlandene overholder deres tilsagn om bistand, og opfordrer medlemsstaterne til at yde bedre adgang til deres relevante data for at fremme en større åbenhed og ansvarlighed i regnskabsaflæggelsen i forbindelse med bistanden; understreger derfor behovet for at anvende præcise indikatorer for foreløbig evaluering, hvis resultater gør det muligt at tilpasse og/eller intensivere de aktioner, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat for 2010;
21. understreger behovet for at udvikle en overvågningsplan på mellemlangt sigt, der skal anvendes til at overvåge fremskridtene og fremme handlingsorienterede skridt i retning af at tilskynde til brugen af overvågning på landeniveau, give mulighed for synergier mellem den nationale og internationale overvågningssindsats og reducere dobbeltarbejde i forbindelse med overvågningen af EU's forpligtelser i henhold til Pariserklæringen;
22. opfordrer Kommissionen til at gøre definitionerne i forbindelse med sektorfordelingen i den offentlige udviklingsbistand tydeligere med henblik på at forbedre konsistensen af resultaterne og mindske transaktionsomkostningerne ved forvaltningen af Kommissionens og medlemsstaternes data på landeniveau; opfordrer Kommissionen til at sikre, at definitionerne af offentlig udviklingsbistand ikke udvides til at omfatte emner, der ikke vedrører udvikling, f.eks. militærudgifter;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i overensstemmelse med de forpligtelser, der blev indgået på verdensstopmødet om social udvikling i København den 5.-12. marts 1995, at efterkomme kravet fra civilsamfundets organisationer om, at mindst 20 % af udviklingsbistanden skal afsættes til forbedring af de grundlæggende offentlige tjenester såsom uddannelse, sundhed, adgang til vand og sanitære infrastrukturer;
24. opfordrer medlemmerne af OECD's Komité for Udviklingsbistand, der er en vigtig autoritet på området, til hurtigst muligt at udarbejde en definition af udviklingssamarbejde, der definitivt kan gøre en ende på misbruget af bistanden til målsætninger, der ikke vedrører udvikling, idet dette misbrug kun er muligt, fordi den nuværende officielle definition af udviklingsbistanden er ekstremt bred;
25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afkoble deres bistand fuldstændigt, især den tekniske bistand, fødevarebistanden og fødevaretransportbistanden, i overensstemmelse med henstillingen fra 2001 fra OECD's Komité for Udviklingsbistand for lande, der er støtteberettigede i henhold til Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og artikel 31 i DCI-forordningen;
26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udfase politisk orienteret konditionalitet, navnlig konditionaliteten i den økonomiske politik, til at støtte en fælles prioritering af de vigtigste mål og at benytte sin indflydelse til at overtale Verdensbanken og Den Internationale Valutafond til at støtte dette synspunkt; opfordrer navnlig til, at Aid for Trade-strategien bliver til gavn for alle udviklingslandene, og ikke kun for dem, der accepterer en større liberalisering af deres markeder, især som led i økonomiske partnerskabsaftaler;
27. understreger behovet for, at de internationale finansielle institutioner og donorlandene offentliggør vilkårene for tildeling af udviklingsbistand, så parlamenterne, de lokale myndigheder og civilsamfundets aktører kan udøve en reel demokratisk kontrol;

Torsdag, den 22. maj 2008

28. understreger behovet for at tildele bistanden i henhold til partnernes egne prioriteringer og tidsplaner og for at overholde de nationale planlægnings- og udviklingsprioriteringer samt den nationale budgetlægningsramme;
29. understreger, at problemet med »glemte« lande og sektorer bør tages op som led i samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og understreger betydningen af en opdateret og mere udbygget version af donoratlasset i denne forbindelse;
30. understreger behovet for at forbedre mere fremskridt i opnåelsen af millenniumudviklingsmålene om sundhed, særligt i relation til vanskelige situationer, og for, at Kommissionens Generaldirektorat for Humanitær Bistand (ECHO) og Generaldirektorat for Udvikling koordinerer deres arbejde i den humanitære hjælpefase, overgangsfasen og udviklingsfasen (sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling) som det er fastsat i f.eks. den europæiske konsensus om humanitær bistand ⁽¹⁾;
31. fremhæver behovet for at intensivere Kommissionens høringer af partnerne i det civile samfund centralt og i marken gennem mere strukturerede møder om politik, strategisk programmering og spørgsmål om støtteeffektivitet, herunder krav om indkaldelser af forslag, udbetalingsprocedurer, finansiel kontrol af projekter og overvågnings- og evalueringsprocesser; opfordrer donorer og regeringerne i partnerlandene til at sikre en fuldstændig og meningsfuld inddragelse af civilsamfundet i planlægningen, gennemførelsen, overvågningen og vurderingen af udviklingsbudgetter og -programmer og til at støtte de betingelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver;
32. lægger vægt på inddragelse af kvinder og kvindebevægelser i udformningen og gennemførelsen af politikker og programmer, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen bør ses som en integrerende del af at sikre et reelt ejerskab som følge af fattigdommens uforholdsmæssigt store indvirkning på kvinder;
33. understreger behovet for at inddrage de lokale myndigheder i både medlemsstaterne og EU's partnerlande i processen for at nå målene i Pariserklæringen, navnlig i alle faser af udformningen, gennemførelsen og evalueringen af udviklingspolitikkerne;
34. minder om den afgørende rolle, som medlemmerne af indvandrersamfundene kan spille med hensyn til at forbedre effektiviteten af den europæiske bistand, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage dem yderligere i udformningen og gennemførelsen af de europæiske udviklingsprogrammer; understreger endvidere, at inddragelse af udenlandske personer eller personer af udenlandsk oprindelse i et partnerskab mellem EU og deres oprindelsesland bidrager væsentligt til integrationen;
35. mener, at øget gennemsigtighed af oplysningerne om bistandsstrømme er af central betydning for en forbedring af den effektive anvendelse af støtten og for en forbedring af den gensidige ansvarlighed, og at det bør sikres, at der ydes en rettidig offentlig formidling af fuldstændig information om al den bistand, der er forpligtet, tildelt og udbetalt, herunder offentliggørelse af pålidelige tidsplaner for de enkelte lande, for bistandsforpligtelser og udgifter; mener at medlemsstaterne og partnerne automatisk, rettidigt og på en proaktiv måde bør offentliggøre alle dokumenter i tilknytning til planlægning, gennemførelse og evaluering af bistandsstrategier og -projekter, og at denne offentliggørelse bør omfatte information, der gør det muligt for offentligheden at deltage i beslutningstagningen, og som er udformet på et sprog og i en form, der er hensigtsmæssig for de berørte aktører;
36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre fremskridt på dette område ved at støtte indførelsen af regnskabsstandarder for offentlighedskrav inden for den eksterne bistand og ved at samarbejde med organisationer i civilsamfundet, nationale parlamenter, lokale myndigheder og internationale organisationer om at fastlægge god praksis for registrering af bistandsstrømme i de nationale budgetter;
37. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tilpasse deres bistand til landesystemerne ved at anvende generel og sektorbaseret budgetstøtte, der skal være baseret på en solid plan for fattigdomsbekæmpelse, som styrker ansvarligheden i det pågældende land, og som skal knyttes sammen med den fælles forpligtelse til at nedbringe fattigdom og nå millenniumudviklingsmålene, om respekt for menneskerettighederne og om styrkelse og forbedring af overvågning, finansiel forvaltning og ansvarlighed;

(¹) Fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om humanitær bistand, underskrevet den 18. december 2007 (EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1).

Torsdag, den 22. maj 2008

38. understreger behovet for gradvis og forudsigelig finansiering fra Kommissionen og medlemsstaterne i form af flerårige støtteforpligtelser (tre år eller mere), som er baseret på klare og gennemsigtige kriterier, der er aftalt med partnerlandene, og som leveres til tiden på en gennemsigtig måde, og de opnåede resultater i forbindelse med fattigdomsudryddelse, herunder de specifikke resultater inden for enkelte sektorer, for at muliggøre investering i opbygning af de menneskelige ressourcer, der er meget vigtige for forbedring af bistandens effektivitet; glæder sig over initiativet vedrørende en kontraktmekanisme i forbindelse med millenniumudviklingsmålene for at sikre en mere forudsigelig form for budgetstøtte på længere sigt; betoner dog, at dette indebærer en stærk forpligtelse fra partnerlandenes side til at nå millenniumudviklingsmålene, ligesom der er behov for en løbende overvågning med et kraftigt fokus på resultaterne; hilser kontrakten om millenniumudviklingsmålene velkommen som en af metoderne til at øge bistandens forudsigelighed;
39. bemærker, at de fleste af millenniummålene ikke vil blive nået i de fleste udviklingslande inden 2015, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udarbejde årlige tidsplaner for opfyldelse af de løfter, de har givet;
40. anerkender betydningen af at opstille mål for gradvist at nå frem til en situation, hvor den tekniske bistand er 100 % efterspørgselsstyret og tilpasset partnernes nationale strategier;
41. understreger, at teknisk bistand udformet på grundlag af de behov, som modtagerlandene og civilsamfundets organisationer har givet udtryk for, og ikke på grundlag af donorlandenes prioriteringer, skal gøre det muligt både at styrke EU's partneres kapacitet og den lokale tilegnelse;
42. bemærker, at bistandsreformen kun er et af de skridt, som EU skal tage og samtidig skabe overensstemmelse mellem politikkerne for samhandel, sikkerhed, migration, landbrug, fiskeri, energi, miljø, klimaændringer og andre politikker, der er i overensstemmelse med målene, for at gavne udviklingslandene og fremme et retfærdigt finansierings- og samhandelssystem til gavn for udviklingen; minder i denne forbindelse om punkt 35 i den europæiske konsensus om udvikling, hvori det hedder, at det er vigtigt, at politikker inden for andre områder end udviklingssamarbejde bidrager til udviklingslandenes bestræbelser på at nå millenniumudviklingsmålene;
43. henviser til de forpligtelser, som de lande, der har underskrevet Pariserklæringen, har afgivet om at gennemføre strategiske miljøevalueringer på sektorplan og nationalt plan; opfordrer derfor Kommissionen til at leve op til denne målsætning, så virkningerne af dens politikker, navnlig for klimaændringer, ørkendannelse og biodiversitet i udviklingslandene, kan evalueres;
44. understreger, at arbejdet vedrørende bistandens effektivitet bør ledsages af en bedre orientering af borgerne i donorlandene om målsætningerne, retningslinjerne for gennemførelsen og modtagerne af udviklingsbistanden;
45. minder om, at den europæiske konsensus om udvikling anerkender ligestilling mellem mænd og kvinder som et mål i sig selv, og som derfor bør udgøre et centralt element i drøftelserne om bistandseffektivitet;
46. erkender, at dagsordenerne for bistandens størrelse og dens kvalitet hænger uløseligt sammen, og hvis målene for bistandseffektivitet skal nås, må man fortsat forpligte sig til de eksisterende kvantitative mål, som alle EU's medlemsstater har godkendt; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at bekræfte deres tilsagn om at nå det kollektive mål for den offentlige udviklingsbistands størrelse i forhold til BNI på 0,56 % i 2010 og 0,7 % i 2015 for at øge bistanden og fastsætte ambitiøse flerårige tidsplaner som mål for den gradvise stigning i bistandsbudgetterne;
47. understreger betydningen af at indarbejde et mere udtalt kønsperspektiv i alle faser af programmeringen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen;
48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, OECD's Komité for Udviklingsbistand samt medlemsstaternes nationale parlamenter.